

שארית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה י"ד | גיליון תרמ"ג | פרשת אחרי קדשים תשפ"ה

"מן הבאר ההוא"

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

קדושים תהיו. "דרכו של יהודי ירא שמים, דבר ראשון - לא!" והסביר: יש כאלו היוצאים לרחוב ונותנים חירות לעיניהם, אבל כשרואים שיש דבר שאסור לראות מיד משפילים הם עיניהם. אין זו דרכו של יהודי ירא שמים. נוהג הוא הפוך. דבר ראשון, לא. כובש הוא עיניו עד שמתברר לו שאין כאן שום מכשול ראייה! ואמר: איני מקבל תרוץ זה, שהראיה היתה בשוגג. אלו התיחס אל ראייה אסורה כמו חץ בעין, היה נזהר אף מראיה בשוגג. כשאני עולה לביתי, עד שאני שומע מהרבנית שאין אף אשה זרה בבית, איני נושא עיני! כחדשים לפני הסתלקותו, בשיחתו האחרונה לפני הבחורים, אמר רבנו: "בני חביבי שמרו על עיניכם - כשאדם פוגם בעיניו הוא נעשה נכה רוחנית - והלא אף אדם בעולם אינו מאחל לעצמו נכות..."

הגש"פ יגל יעקב עמוד 513

ניסית שבת	יצאת שבת	ביתר - ירושלים
18:49	20:43	ת"א - בני ברק
19:05	20:40	לונדון
20:21	21:52	ניו יורק
19:42	21:13	

הזמנים לפי שיטת ר"ת

לוח לימוד עמוד קהילתנו

ש"ס	יוס"א	יוס"ב	יוס"ג	יוס"ד	יוס"ה	יוס"ו
חזרה	עמוד	עמוד	עמוד	עמוד	עמוד	חזרה
יד-יט	יט	כ	כא	כב	כג	יד-יט

להיות קדוש, להיות שומר...

האורחים הוצרך לשאת עיניו, כי היו משפלות ושמורות תדיר, על ידי כך זכה לראות בשכינה.

ובטור (ריש אורה חיים) הביא דברי המשנה (אבות פ"ה מ"ב) הוי עז כנמר וקל כנשר, וביאר: קל כנשר, כנגד ראית העין. ופרש הבית יוסף, שצריך זריזות יתירה לשמירת העינים. ונראה לפרש עוד, שעל ידי שמירת העינים יזכה להיות קל כנשר לעשות רצון אביו שבשמים. וזה שאמר דוד המלך, עליו השלום: "העבר עיני מראות שוא, בדרכיך חייני" (תהלים קט, לו). שהשומר עיניו יזכה לחיות וזריזות [כ"י כשהאדם הלא זריז, בא לו תמיד חיות חדשה" (אמרי פנחס א, קצח)] בדרכי התורה והבורא יתברך. ובהפך, כתב רבינו יונה (אגרת התשובה יט, ב) שהמסתכל באסור מכחיש כח יצרו הטוב. והינו, שלא זו בלבד שמגרה יצר הרע בנפשו אלא עוד מאבד כח יצרו הטוב ויכלת התנגדותו והתגברותו על היצר הרע.

בימים קדושים אלו, ימי ספירת העומר, בהם אנו שוקדים על תקנת נפשנו, בהמתנה של כיסופין לקראת קבלת התורה הקדושה, ונפשנו הומיה וזועקת בתחינה שאחר קיום המצוה - כדי לטהרנו מקליפתנו וטומאתנו, ולטהרנו מכל סיג ופגם, הרי גדלה חובתנו העצומה ללמוד מארחותיו הקדושים של אבינו רועינו, זכותו יגן עלינו, ובפרט ביסוד היסודות שעליהם מסר נפשו כל ימיו להחדיר טהרה וקדושה בנשמות ישראל, ונזכה לאור התורה ולהתגלות הקב"ה עלינו, אמר כן יהי רצון.

שם נעוץ ההבדל האמיתי של המתקדשים אל ה' לבין אלו שסרים מאחורי קדושתו יתברך. יהודי לא אוכל כמו גוי, יהודי לא ישן כמו גוי, יהודי לא חי כמו גוי - בכל דבר וענין.

היכולת של יהודי לומר "לא" לתשוקותיו הגסות ולמבקשי רעתו הרוחנית, היא המתנה הטובה שחנן הבורא יתברך את עבדיו משרתיו עושי רצונו יתברך, זאת יכולת נדירה באנושות הגסה המקפת את כל העולם, כשאנו יכולים לרוח הרעה ששאובה מכוחות רוחניים ואלמוניים, ואנו מנצחים אותה - זהו הפלא הגדול ביותר שיש באנושות.

בדרך כלל, אין יכולת לעמוד כנגד אש התופת של התאוות, אנא בשרא ואיהו אש, וכי אנו עדיפנא מיניה? יש רק כח אחד נורא ונשגב ביותר, שבאמצעותו ניתן למגר את האויב הזה, הוא כוחו של הקב"ה, יכול כמוני, אפשר ויכול, רק אם אנו מדבקים את עצמנו בהשם יתברך, ואנו שואבים את הכח של הנצח ממקור הנצח, משם אפשר לקחת כוחות נאצלים לעמוד כעמודא תקיפא בהאי עלמא, ולזכות לשמירת העינים, לשמירת המחשבה, ולשמירת כל הגוף בקדושה ובטהרה.

ואמר רבנו הקדוש זי"ע (הגדת יגל יעקב שם): "עין תחת עין" (שמות כא, כד) - השומר עיניו מראיות אסורות וזכה לראות מראות אלקים. ועל דרך שאמרנו (בראשית רבה מה, ט): "וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו" (בראשית יח, ב), וירא בשכינה וירא במלאכים. דהיינו, שאם לראית

שמירת העינים במשנתו של רבינו הקדוש קבעה לעצמה מקום נכבד ביותר. ואם תמצי לומר - את חזונו הכל! לא מבעיא שרבינו בעצמו נזהר בכך, ברוב קדושתו ופרישותו בתכלית הזהירות, ללא שיור כלל... והיה כאות ומופת לבני עליה, איך הם, בצעירותם, וברתחת דמיהם, עליהם ללמוד ממנו כיצד לשמור על העינים המאירות, אלא אף גם תבע זאת מכל אדם בכל מקום ובכל זמן - קדושים תהיו כי קדוש אני.

בפרשת השבוע הזה - פרשת אח"ק - מלמדת אותנו התורה הקדושה ענינה של קדושה מהי, ולפי פירוש רש"י - הוו פרושים מן העריות, ומשמעות הדבר הוא, שהפרישות היא מכל וכל, במחשבה דיבור ומעשה, ולא זו אלא אף זו, לזכך את הרצון הפנימי, שלא יהיה הדבר הזה בגדר של נסיון ומשיכה, כי אם "כי קדוש אני" - הרצון הוא להיות מופרש לגמרי, לרצונו ולחלקו של הקדוש ברוך הוא.

ולמד רבינו בעל ה'באר יעקב' זכותותגן עליו, את אשר נכתב בסוף פרשה הקודמת בפסוק: "והייתם לי קדושים כי קדוש אני ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי" - הביא רש"י הקדוש בפירושו: אם אתם מובדלים מהם - הרי אתם שלי, ואם לאו - הרי אתם של נבוכדנצר וחבריו. והנה כאן בדברים יקרים אלו, התגלה היסוד הקדוש הזה. ההבדלה האמיתית בין רשעי האומות היא נוספת על ההבדלה הטבעית המולדת. ההבדלה בדברים האוניברסליים, הרגילים... מעשי איש ופקודתו.

דברות קודש

מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שולחן הטהור פסח שני תשע"ה

צריכים אנו להתפלל השכם והערב - רצוא ושוב - בלי ריח של יאוש כלל - ולא להרפות תפילה אחר תפילה, עד שזוכה יהיו אמרינו לרצון לפני אדון כל ויעלו תחנונינו אל ה' אלקינו ואז יענונו על כל בקשתינו וימלא משאלותינו במידה טובה ומרובה לישועה ולרחמים.

והיא שעמדה לאבותינו ולנו שבכל דור ודור עומדים אנו לכלותינו והקב"ה מצילנו מידם. ואולי אפשר להעמיס הכוונה, דמרוזי היא על היצר הרע שבכל דור ודור עומד וממתין לכלות נשמתן של ישראל באופנים שונים ומשונים, כדאיתא בחז"ל (עריין לב): דמקודם היה יצרא דע"ז ואח"כ עמדו עליה וביטלוה, ועתה בעוה"ר נתחלפה יצרא דע"ז ביצרא דטומאה ע"י המצאת אלו הכלים הטמאים מכשירי עבירה המטמאים ומכלים ומטמטים נשמות ישראל למקומות שפלים ואפלים אשר לא שערם אבותינו, וחושבני שלא תהיה זאת הגומה לומר דאפילו היצר הרע לא שיער בעצמו עד היכן צלחה פסגת הצלחתו כי רבה היא, ועד לאיזה עומק ורוחב הטומאה הצליח לשכן שם נפשות העשוקות רחמנא לשייבן, וביודעי ומכירי כשמש בצהרים דלא פשתה מספחת הצרוע הזאת באנשים פשוטים גרידא, כי אם נתפשטה כבר די לעומק רח"ל גם בבעלי תורה בבעלי יראה לשעבר, ובא אליהם היצר לטהר אותם הכלים האדורים בק"נ טעמים מרים, ושילמו על כך במרוצת הזמן בהרס חייהם ובחיי בני ביתם ובחיי בניהם ובנותיהם, והוי בחי' מעוות לא יוכל לתקון. יכלה הזמן ולא יכלו העובדות לתאר ולספר מכלי ראשון וכלי שני גודל נזקיהם לדורות עולם. אולם, הקב"ה מצילנו מידי היצר על ידי גיעה בתורה וביראה טהורה שהיא התבלין כנגד הכלים הטמאים המשחיתים נפש כל חי, והיא אחת מני הכלי עזר להשראת השכינה בקרבנו, ועל ידי העשה טוב תסור הרע מקרבנו, ונזכה להיותנו בדלים ומובדלים בין קודש לחול ובין ישראל לעמים שזהו תכלית קבלת תורתנו הק'. אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, כל אלו שהתחכמו בדברים הללו הפליגו רח"ל למרחקים, עד שאפילו הן בעצמם לא היתם כוונתם עד כדי כך. ולכן בזמן הביעור חמץ עלינו לקבל על עצמינו להיות דבוק בתורה וביראתה ה' טהורה, וכל שנהיה קרובים אל ה' אלהינו אזי נרגיש לאין ערוך את כוח מאור התורה שמחזירנו למוטב, ובשבוע שחל בה מידת הוד שכידיעו תרעין פתוחין בשמים, זאת העת הסגולה לכל יחיד לבקש מאת ה' שבת בבית ה' כל ימי חי' לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו.

והשי"ת ישפיע עלינו ממורמים - מקור השפע והרחמים שפע ברכה והצלחה, שזוכה להיות חבוקים ודבוקים בה' ובתורתו, עדי יערה עלינו ממכון שבתו בשמים רוח טהרה ורוח קדושה, ונזכה להקביל פני משיח צדקנו בעגלא ובזמן קריב, אמן.

טמאים אנו כהיום הזה, מ"מ לעברו של האדם אין קשר כלל לעתיד חייו, ואפילו ניטמא מחמת איזה סיבה אפילו בעל כרחו מ"מ אין די בכך לומר שלום עלי נפשי, אלא יחשוק האדם בליבו להשלים נפשו ונשמתו בכל מצב ואופן שהיא. ולכשנתבונן אל עבר ימי נעורינו אזי לית מאן דפליג שתתעורר בנפשו חרטה על העבר וקבלה על העתיד, אלא שהשאור שבעיסה מעכב רצוננו וחפצינו לאהבה את ה' ולשמור חוקותיו ומצותיו, ורתיחת הדם של ימי הנעורים היא היא הסיבה העיקרית אשר גרמה להיותנו טמאים, אולם כהיום הזה כאשר נתבונן בחסדו הגדול ששערי תשובה לא ננעלו, אזי אפילו שעברנו לא היה כרצון השי"ת, מ"מ עדיין מפעמות ומהדהדת בקרבנו קושיית אבותינו למה ניגרע, ובכל זאת לא שכחנו תורת ה' וציוויו.

וימי הקיץ הלוהטים הם אחת מני העיתים הנראים בעליל שבהם תחבולי היצר נוחלים בעוה"ר ולמגינת ליבנו הצלחה מרובה, ורתיחת האויר משפיעה על רתיחת הדמים שבנפש האדם, כפי המובא בספר אבודרהם (סדר תפילת חג הפסח) דלכך קרינו בימות הקיץ מסכת אבות כיוון דזמן הקציר הוי עת להיטת התאוות ובקשת רוב ההנאות, ועל ידי לימודינו במסכתא זו נשקט את כוח היצר הסוכן בנו להכניע את נפשינו. כידוע שבכל לילה מלילי הספירה יש לכון תיבה אחת מתפילת אנא בכח, ובלילה הזה חל תיבת "קדוש" לרמוזנו עד היכן שגב גודל קדושת הלילה הזה.

מצינו בתוה"ק (שמות טז, א) ויסעו מאילים ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילים ובין סיני, בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים, ופירש"י, נתפרש היום של חנייה זו, לפי שבו ביום כלתה החררה שהוציאו ממצרים והוצרכו למן, למדנו שאכלו משירי הבצק [משירי המצה] ששים ואחת סעודות, וירד להם מן בששה עשר באייר. וביאר בסידור היעב"ץ דמשמע מינה דקדושתו של המצה נמשך עד פסח שני. ולפ"ז יושלב היטב מאמרנו לעיל דתיבת "קדוש" נמשכת עד פסח שני וכן"ל, דהמצה שאכלו היה זך ונקי ללא מחמצת שאור. נמצאים אנו למידן מכל זה, דבר חזיון גדול עד למאוד, דבל נתייאש חלילה מהעבר, אלא צריך להודות לה' על אשר זיכה אותנו לחשוב מחשבות איך יכולים אנו לשוב בתשובה שלימה ולהתחרט על העבר ולקבל על עצמינו בעתיד, ועל אף שהיצר שוכן בקרבנו, מ"מ איננו מתייאשים חלילה וצועקים אנו עתה למה ניגרע, דרצוננו להיות קרובים אל ה' אלהינו, ובעוה"ר בזמן הזה שאין לנו האפשרות להקריב קרבנות, מ"מ חז"ל המציאו לנו תמורתה את עמוד התפילה שהיא כנגד הקרבנות, ואפילו שעדיין אין אנו מרגישים זכותו - טעמו - ערבו - ומתיקותו של עבודת התפילה, עדיין חפיצה הניצוץ הפנימי הבוהר בתוכנו להרגיש נועם מתיקותה, ולכן

בתוה"ק (במדבר טז, ח-ה) ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע בלבתי הקריב את קרבן ה' במועדו. ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם. וברש"י הק', אמר להם עמדו ואשמעה, כתלמיד המובטח לשמוע מפי רבו. אשרי ילוד אשה שכך מובטח, שכל זמן שהיה רוצה היה מדבר עם השכינה, ע"כ. וריבוי הדקדוקים כבר ידועים, א. מה זאת שמצינו במצוות הקריב קרבן פסח הזדמנות נוספת לקיים המצוה שלא בזמנו מה שאין כן בשאר המצוות. ב. יל"ד מה היו טענתם שלא יכלו להקריב קרבן פסח ה' במועדו כשהם בעצמם אמרו למה סיבתם שהם טמאים לנפש אדם ובוודאי גם להם היה ידוע חומר האיסור להקריב קרבן בעוד טומאתם בם. ג. מהו ההדגשה שאמר להם משה מה יצוה ה' לכם? הרי שאלה זו יכולה להימצא גם בדורות הבאים אחריהם ולא רק אצלם.

והנראה לבאר זאת בעזרתו ית"ש, בהקדם מה דאיתא מזה"ר"י הק' (ליקוטי תורה) שנדב ואביהוא היה בהם חלקי נפש דאצילות מאדם הראשון וזה הכוונה באמרם אנחנו טמאים לנפש "אדם" רצ"ל, שחלק הטומאה שיש בקרבנו הוי מאדם הראשון. ובעקבי דבריו הק' נצמד ונאמר, דודאי גם הם היו יודעים שהם טמאים, דאל"כ לא היתה מתעוררת כלל שאלתם, אלא טענתם בפיהם היתה שאם הם טמאים מחמת טומאתו של אדם הראשון, הרי יש כאן מציאות של בעל כרחך אתה חי, והשתלשלות ירידת הנשמה בתוך הגופים מעת לידת אדם הראשון ועד סוף כל הדורות הרי הם בעל כרחו, ולבתר שחטאו אדם וחווה ירדה טומאה לעולם ונשתלשלה ונשתרשרה בתוך הגופים, עדי נזכה בעגלא ובזמן קריב לתקן עולם במלכות שדי, ותתמלא אז הארץ דעה את ה' ותיפסק ותיעלם הוזהמא מהעולם, וכל הנשמות יהיו זכים ונקיים מכל שמץ ורוב של טומאה, וזהו שטענו למה ניגרע, היינו, דאם שורש ומקור טומאתנו נובעת מחמת חטא אדם הראשון, אזי למה נישא עוון אבותינו עלינו על כרחינו אחרי שאמר הכתוב (מלכים ב. יד, ו) איש בחטאו יומת ובגין כך נפסלנו אנו מלהקריב קרבן הפסח במועדו הראשון. וכשמוע משה רבנו טענה מעולה זו, הסתפק בכך מה תהא דינם עליהם, והעביר משה רבנו עומק טענתם זו להשי"ת, כיוון שראה את גודל תשוקתם ועומק חשיבותם וחפצם להקריב קרבן פסח לה' בהיותם טמאים ואנוסים בעל כרחם, ולכן דוקא כאן נתן להם השי"ת הזדמנות לכלל ישראל, להורות לעם ישראל לדורות עולם, דכאשר יזמן לאדם איזה אונס מלקיים ציווי ה' לא יפטר מחמת אנסו אלא תהיה עינו ולביו נשואים אל העתיד ויעשה כל טעדיק שבעולם להשלים נפשו ולקיים רצון השי"ת, ובזה פתח השי"ת פתח לכל החפץ בתשובה, וסיבב כל הסיבות שאפילו כולנו

בעיר פליין, בביתו של יהודי עשיר ונכבד, שוד ושבר. בתו היחידה, כלילת המעלות, נטרפה דעתה, ומאז נעשו חיי הבית בלתי-נסבלים.

הימים ימי ראשית התגלותו של הבעל-שם-טוב, ושמע מופתיו המופלאים הגיע גם לאוזניו של העשיר. באין יכולת לקחת עמו את הנערה, החליט לנסות ולהביא את הבעש"ט אליו, כדי לרפא את בתו.

ציווה העשיר להכין את המרכבה ויצא לדרך. באותה עת שהה הבעש"ט בעיר הולדתו, טלוסט, בבואו לבקר את אימו הצדקת. בני העיר כיבדוהו מאוד ושמוחו בנוכחותו, במיוחד לאחר שהרבה מצרות העיירה באו על פתרון באורח פלא בימי שהייתו בה.

הגיע העשיר לטלוסט וביקש מהבעש"ט לבוא עמו. בעיירה התעוררה סערה ואנשיה הביעו את צערם על שהבעש"ט עוזב אותם. טובת הרבים עדיפה, טענו, ומדוע יעזבם הצדיק בעבור היחיד? אולם הבעש"ט אמר כי אינו הולך בעבור היחיד בלבד, אלא לטובת הרבים. סתם ולא פירש.

ישב הבעש"ט במרכבה והעגלון האץ בסוסים ויצאו לדרך. בטווחים היו שעוד באותו יום יגיעו למחוז חפצם, אולם עיכובים בלתי-צפויים האטו את הנסיעה. הלילה ירד ועל-כורחם נאלצו לעצור ללינה בעיירה פיסטין הסמוכה. פניהם הנפולות של תושבי העיר העידו כי צרה גדולה התרגשה עליהם.

העשיר שאל אחד מהם לפשר הדבר, והאיש סיפר כי העיירה נתונה לשלטונו של פריץ רע, המרבה להצר ליהודים. עתה נוספה צרה חדשה, בתו של האדון השתגעה, והפריץ החליט כי הדבר קרה בגלל תפילותיהם של היהודים השונאים אותו. הוא הודיע כי אם לא תתרפא בתו בתוך שלושה ימים, יחרים את רכושם של כל יהודי העיירה ואותם יגרש.

הבין העשיר כי מאת ה' הייתה זאת לאלצם להיכנס לעיירה ולהביא לה ישועה. הוא ביקש למסור לנכבדי העדה כי נמצא עמו הבעש"ט, אשר נודע כמחולל מופתים. הם פנו אליו מיד בבקשה לרפא את בת הפריץ, ולאחר

שקיבלו את הסכמתו, מיהרו להודיע לפריץ כי הגיע לעיירה צדיק שיוכל לרפא את בתו.

הפריץ דחה את ההצעה על הסף. הוא טען כי טובי הרופאים בדקו אותה והם אסרו לתת לה שיקויים כלשהם, מחשש שהדבר יזיק לה. ודאי שלא יסכים לקבל תרופות מאדם שאיננו רופא.

מסרו את הדברים לבעש"ט, והוא הגיב: "אמרו לו כי ארפא את בתו בלחישה על אוזנה בלבד, ללא כל סם או שיקוי". הסכים הפריץ והבעש"ט הגיע לארמונו, בליווי העשיר מפליין ונכבדי קהילת פיסטין. הוא ביקש להכניס את הבת לחדר שאין בו פסלים וצלמים, ולקשור אותה, שלא תוכל לברוח. לאחר מכן פתח גמרא מסכת מעילה והחל לקרוא סיפור על רבי שמעון בר-יוחאי:

פעם אחת גזר מלך רומי על היהודים שלא לקיים מצוות, כמו שמירת שבת וברית מילה. החליטו החכמים לשלוח את רבי שמעון בר-יוחאי לבטל את הגזרה, בהיותו 'מלומד בניסים'. יצא רבי שמעון לדרך, ובדיוק אז הכניס הקב"ה רוח של שד ושמו בן-תמליון בתוך בת הקיסר והיא השתגעה.

קהל עדת חפירי
נרבורנה ביתר
בנשיאות כ"ח סיון ארס"ר שלום"א
א"ר חסיד

רבי שמעון לכל

במוצאי שב"ק פרשת אמור
נעלה לציון הקודש באתרא קדישא מירון
בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ההסעה תצא בשעה 10:00 משני בתי מדרשינו
חובה להירשם ולהזמין מקום מראש
בטלפון 03-7630585 שלווחה 4446 תיבה 2
רק עד יום שני בשעה 12:00 בלילה

מחיר כל כרטיס 80 ש"ח

חולצה

החלה הבת לצעוק: "יבוא רבי שמעון בן-יוחאי וירפא אותי!". בתוך כך הגיע רבי שמעון לרומא. מיד הביאוהו לארמון כדי לרפא את בת הקיסר. עמד רבי שמעון ליד הבת וקרא: "בן-תמליון - צא מבת המלך!", ואכן הרוח יצאה והיא נרפאה.

הקיסר, שהיה אסיר תודה לרבי שמעון, אמר לו: "היכנס לגניז המלך וקח לך מה שתראה". עבר רבי שמעון מחדר לחדר עד שמצא את כתב הגזרה, לקחו וקרעו ויצא בחזרה לדרך.

סיים הבעש"ט את הלימוד, ופנה אל הפריץ שהביט בו כל העת, ושאל: "האם אתה מוכן להישבע כי לאחר שתתרפא בתך לא תשוב להצר ליהודים אלא תגמול להם אך טוב?".

הפריץ, ששלומה של בתו היה חשוב לו יותר מכול, הסכים מיד ונשבע בחייו ובחיי בתו. או-אז פנה הבעש"ט אל הבת החולה ולחש באוזנה: "כשם שגזר רבי שמעון בר-יוחאי על הרוח שתצא מבת המלך, כך גוזר אני על הרוח שתצא מבת האדון, ומי שריפא את בת מלך רומי ירפא את בת הפריץ הזה".

דממה מתוחה עמדה בחדר. הבעש"ט הורה להתיר את כבליה של הנערה, והנה היא קמה וחזרה להיות בריאה בנפשה, כפי שהייתה. יהודי פיסטין צהלו ושמוחו על הנס הגדול וקבעו אותו ליום הלל והודיה, והעשיר מפליין לא היה יכול להסתיר את התפעלותו.

הוא ישב מיד לכתוב מכתב לר' אפרים, הפרנס מטלוסט, והרבה להפליא בחסד ההשגחה ובנפלאותיה על-ידי צדיק הדור. במכתבו כתב, כי רק עתה יוכלו להבין את הדברים הסתומים שאמר הבעש"ט לפני נסיעתו: הנה, לא בעבור היחיד נסע מעמם אלא בעבור הרבים, אלה בני קהילת פיסטין, שנושעו על-ידו.

למחרת יצא הבעש"ט עם העשיר לעיר פליין, ועם רב מבני פיסטין מלווים אותם. בבואו לביתו של העשיר גזר בתפילתו על הבת החולה שתתרפא, ומיד הבריאה כליל, לשמחת הוריה ובני-ביתה.

יצא העשיר בחזרה לטלוסט, הפעם כדי להחזיר את הבעש"ט, ושמו התפרסם עוד יותר כמחולל ישועות לעם-ישראל.

פְּתוּב בַּמִּשְׁנָה "וְעַל כָּלָם אִם אָמַר שֶׁהֵכַל נִהְיָ בְּדָבָרוֹ יֵצֵא".

כָּאֵן רְמוֹז שְׁאָדָם שְׁאוּמַר עַל כָּל מָה שֶׁקוֹרָה לוֹ 'שֶׁהֵכַל נִהְיָ בְּדָבָרוֹ' - כְּלוּמַר,

שֶׁהֵכַל הוּא רְצוֹן הַשֵּׁם וְלִטּוּבָה - 'יֵצֵא'. כְּלוּמַר, עַל יְדֵי זֶה יִפְטָר מִצְּרָתוֹ וַיּוֹשֶׁעַ

הרה"ק רבי דוד אבן-חצירא - 'אמונה ובטחון' עמ' צז' בשם הרה"ק רבי מרדכי מלכוביץ'

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

ברגשי גיל ושמחה הננו לברך בברכת מזל טוב חמה ולבבית את ראש החבורה הרה"ח **אברהם אייזנבך** שליט"א **לרגל שמחת אירוסיה הבת תחי' יה"ר** שיזכו לרווח רוב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצ"ח מיוחד בט"ס **המברכים: בחורי החבורה**

שמחו בה' וגילו צדיקים
ברגשי גיל ושמחה ובהדרת הקודש נשגור ברכת מזל טוב נאמנה
להרה"צ שלום אהרן אשכנזי שליט"א
ראש ישיבת נדבורנה בבני ברק
לרגל שמחת הולדת הנכד בת לחתנו הרב חיים משה טווערסקי שליט"א
והברכה אחת היא לעטרת המשפחה הרוממה
הרבנית הצדקנית "אמה של מלכות" תליט"א
יה"ר שיזכו לרווח רוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח לאורך ימים ושנות חיים
העברים בהדרת הכבוד:
קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

נא להתפלל לרפואת הילדה פעשא מרים בת הענדל תחי' הזקוקה לרחמי שמים מרובים
יה"ר שיתקבלו תפילותינו לרחמים ולרצון לפני אדון כל אבי"ר

השבוע ליל שב"ק פרשת אח"ק שולחן הטהור בשעה 11:30

073-3834583 קול קהילתנו
התקשרו ותשמעו כחצר הקודש

שער דוֹפִילָה
דחסידי נדבורנה ביתר
בשיאות כל פון אדמו"ר שליט"א

הוצאות ל"ג בעומר לזכות אדוננו בר יוחאי

ח"י רטל משקל 400	מיני מתיק לילדים 550	תזמורת 1000
הגביח 2000	מסד 600	מקיון 400

השתתפות במוצאות - נא לפנות לחי"ר קלמן דושינסקי חי"ר
בטל במה גזרות - דבריו עושים פרות

ל"ג בעומר

הננו להודיע לקהל אנ"ש שיחי' כי לרגל ההולולא קדישא **תנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א יערוך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א את מעמד ההדלקה**
ביום חמישי פר' אמור בשעה 9:15
ברחבת בית מדרשינו בנבעה א'
לאחמ"כ יתקיים שולחן הטהור והחלאקות.

למחרת תפילת שחרית בבית מדרש ב' בנבעה א' בשעה 9:00
לחיים טיש לאחר שחרית

במוצאי שב"ק נעלה לציון הקדוש באתרא קדישא מירון בראשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בהסעה מאורגנת
פרטים במודעה נפרדת

הורי ילדי החלאקה מתבקשים לעדכן על שמחתם
אל הפש"ק חי"ר א. אהרן גרשטנקורן 052-7162502

תשכ"א

הננו להודיע לקהל אנ"ש **שב"ק מרן אדמו"ר שליט"א**

יערוך את שולחן הטהור דפסח שני

ביום שני פר' אמור בבית מדרשינו רח' צדקה 3 גבעה א' מעריב בשעה 20:45

הגבאים

ארגון נשות נדבורנה ביתר
בנשיאות הרבנית תליט"א

היו נכונים

לקראת חג השבועות הבעל"ט
נתאסף אי"ה נשים ובנות הקהילה לערב מרומם ומגבש
ביום שני כ"ח אייר אולם שוהם רח' אש קודש 22

השאירי ערב זה פנוי

מזמור לזכר
המארגנות

יתכנו שינויים
נא להתעדכן בקו
נשות אנ"ש
0722.809.495

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו

הננו להודיע לקהל הקדוש
כי ניתן להשתתף בזכות ההדלקה לכבודו של התנ"א רשב"י זיע"א
ע"י רכישת בקבוק שמן זית וצמר נפן בסכום של 50 ש"ח

כמו"כ אפשר להשתתף בהוצאות הסעודה, כלי הזמר
וחי"ר רטל לכבודו של רשב"י

זכותו הגדולה תגן עלינו להיוושע בכל טוב ורוב תענוגות נחת מכל יוצ"ח

נא לפנות להר"ר קלמן דושינסקי חי"ר

פרסון

מזל לא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו שהשמחה במעונם

הרה"ח חיים טייטלבוים חי"ר
לרגל שמחת התגלחת לנכדו

הרה"ח מנחם מסקוביץ חי"ר
לרגל שמחת הולדת הנכד

הרה"ח איסר זאב שפריי חי"ר
לרגל שמחת אירוסיה הבן

הר"ר שלמה טייטלבוים חי"ר
לרגל שמחת התגלחת לבנו

יה"ר שיזכו לראות מהם ומכל יוצ"ח
רוב נחת ותענוג דקדושה

בעתיד

קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר